

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 1Csp/8/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2718200235
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jarmila Bíliková
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2018:2718200235.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou Mgr. Jarmilou Bílikovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený splnomocnencom: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 37 927 795 proti žalovanému: F. N., D.. XX.XX.XXXX, N.: T. XXXX/XX, XXX XX C. o zaplatenie 192,78 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 21,50 eur s 5,05% úrokom z omeškania ročne od 14.02.2018 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobu vo zvyšku z a m i e t a .

III. Súd n e p r i z n á v a žalovanému proti žalobcovi náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca (jeho právny predchodca) sa žalobou doručenou súdu dňa 14.02.2018 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 192,78 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy od 05.05.2015 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobu dôvodil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 21.06.2013 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku v sume 709,35 eur na kúpu spotrebného tovaru špecifikovaného v zmluve. Pri podpise zmluvy žalovaný zaplatil akontáciu vo výške 37,33 eur a na zvyšok kúpnej ceny žalobca poskytol žalovanej pôžičku. Žalovaný sa zaviazala splácať pôžičku v pravidelných 23 mesačných splátkach v sume po 38,41 eur. Žalovaný uhradil sumu 687,85 eur bez akontácie. Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať jednotlivé splátky riadne a včas. Listom zo dňa 27.02.2015 - predžalobnou upomienkou žalobca upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti úveru. K úhrade dlžných splátok nedošlo ani dodatočne a dňa 19.04.2015 žalobca úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 29.04.2015 - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru v zmysle čl. 9.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného predstavuje sumu 192,78 eur. Žalobca uplatnil zákonné úroky z omeškania a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou. Zmluvnú pokutu v sume 19,48 eur si žalobca neuplatňuje. Ku dňu podania žaloby žalovaný uhradil sumu 725,18 eur, ktorá zahŕňa akontáciu vo výške 37,33 eur a celkovú sumu vykonaných úhrad 687,85 eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Na základe výzvy súdu žalobca doplnil podanie, v ktorom poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 k náležitosti rozpisu splátok, vyhláseniu okamžitej splatnosti dlhu na čl. 15 bod 15.2 zmluvných podmienok.

2. Uznesením zo dňa 25. júna 2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.08.2018 súd pripustil, aby do konania na miesto dovtedajšieho žalobcu vstúpil hore označený žalobca v zmysle ustanovenia § 80 ods. 1 - 3 C.s.p.

3. Žaloba spolu s prílohami a výzvou zo dňa 02.03.2018 bola doručená žalovanému dňa 23.06.2018. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

4. Súd rozhodol vo veci s použitím ust. § 297 ods. písm. b/ C.s.p. a nenariadil pojednávanie, lebo je rozhodovaná vec s otázkou jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

5. Podľa § 219 ods. 3 C.s.p. bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu bolo oznámené dňa 12.12.2018, teda v lehote najmenej 5 dní pred vyhlásením rozsudku. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 20.12.2018.

6. Strany sporu a splnomocnenec žalobcu na vyhlásenie rozsudku nedostavili.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, s listinnými dôkazmi pripojenými k žalobe a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

8. Právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok ako veriteľ a žalovaný ako klient uzavreli dňa 21.06.2013 Zmluvu o pôžičke č. 20452549, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička na kúpu tovaru v sume 709,35 eur.

9. Predmetom financovania pôžičky bol viazaný spotrebiteľský úver - tovar: čierna technika, práčka za kúpnu cenu 746,68 eur, počet splátok 23, akontácia 5,00% 37,33 eur, splátka 37,33 eur, s poistením 38,41 eur, celková čiastka 858,59 eur, celková výška a mena úveru (pôžička) 709,35 eur, RPMN 21,76%, fixná ročná úroková sadzba 21,76%, priemerná hodnota RPMN 48,52%, celková náklady spotrebiteľa 149,24 eur, termín konečnej splatnosti 05/2015.

10. V čl. 6 podmienky splácania v bode 6.1 dohodli strany, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, inak v sume uvedenej v zmluve a v termíne uvedenom v bode 6.2 zmluvných podmienok. Podľa bodu 6.2 ak nie je v splátkovom alebo zmluve stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Podľa bodu 6.3 prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak.

11. Podľa čl. 12 bod 12.4 spoločnosť má právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky v prípade, ak je klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a spoločnosť upozornila na uplatnenie tohto práva klienta 15 dní vopred.

12. Podľa čl. 15. Doručovanie bod 15.2 spoločnosť doručuje písomnosti na adresu klienta uvedenú v zmluve na účely doručovania alebo na inú adresu písomne oznámenú klientom spoločnosti najneskôr pred dňom odovzdania písomnosti na poštovú prepravu spoločnosťou. Oznámenia zasielané klientovi do vlastných rúk sa považujú za doručené okamihom, kedy klient príslušné oznámenie obdrží, inak okamihom, kedy klient príslušné oznámenie odmietne prevziať alebo sa príslušné oznámenie zaslané spoločnosťou na poslednú známu adresu klienta vráti spoločnosti ako nedoručené, a to aj v prípade, že sa klient o zaslaní príslušného oznámenia nezozvedel. Ostatné písomné zásielky sa považujú za doručené okamihom, kedy klient príslušnú zásielku obdrží. Inak piatym dňom, keď bola písomnosť podľa údajov spoločnosti daná na poštovú prepravu na posledne známu adresu.

13. Predžalobnou upomienkou zo dňa 27.02.2015 a podanou na poštovú prepravu dňa 10.03.2015 veriteľ oznámil žalovanému nedoplatok na splátkach v celkovej výške 80,35 eur s tým, že ak do 05.04.2015 nedôjde k úhrade plátky splatnej v mesiaci 12/2014 bude oprávnený úver zosplatiť. Zásielka sa vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote.

14. Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.04.2015 veriteľ oznámil žalovanému, že dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz vo výške 193,25 eur z dôvodu neuhradenia dlžných splátok v predžalobnej upomienke riadne a včas. Žalobca nepreukázal podanie oznámenia na poštovú prepravu s odôvodnením, že zásielka bola zasielaná obyčajnou poštou, keď

pred zosplatnením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok.

15. Z prehľadu splátok a úhrad mal súd preukázané, že žalovaný uhradil akontáciu v sume 37,33 eur a úhrady na splátkach v sume 687,25 eur, spolu v sume 725,18 eur.

16. Súd posúdil nárok žalobcu uplatnený v žalobe s použitím ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, Občianskeho zákonníka (OZ), Obchodného zákonníka (ObZ) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy.

17. Podľa § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 52 ods. 1 - 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatváraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

22. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 3 Nar. vl. č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

25. Aktívna legitímácia žalobcu v konaní nebola sporná a vyplýva z výpisu z OR OS Bratislava I a Notárskej zápisnice č. N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCR1s 55029/2017 zo dňa 11. decembra 2017 a Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.06.2017.

26. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, keď právny predchodca žalobcu vystupoval ako dodávateľ, ktorý konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný ako spotrebiteľ, ktorý nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Predmetom uzavretej zmluvy o úvere bolo poskytnutie úveru a to financovanie pôžičky na čiernu techniku + práčka s výškou úveru (pôžičky) 709,35 eur s dohodnutými podmienkami zhora.

27. Vzhľadom k tomu, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu zmluvné podmienky upravené touto spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné

postavenie ako vyplýva z citovaných ustanovení. Ustanovenie § 54 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

28. Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v Smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len Smernica).

29. Ustanovenia § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je dôsledkom transpozície čl. 8 Smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku.

30. V rámci vykonaného dokazovania uzavretou zmluvou o spotrebiteľskom úvere má súd za to, že sa jedná o formulárovú zmluvu zo dňa 21.06.2013, ktorá nezodpovedá požiadavkám kladeným na zmluvu o spotrebiteľskom úvere v rámci ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť uzatvorená písomne a okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať aj náležitosti uvedené v ustanovení § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

31. Súd má za to, že predmetná zmluva neobsahuje obligatórnu náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch a to údaj o dobe trvania a konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Tento údaj musí byť v zmluve uvedený výslovne, nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí, (napr. počtu splátok úveru, nejednoznačne určený deň stanovený počtom dní od uzavretia zmluvy) alebo neurčitým určením len mesiacom a rokom ako v tomto prípade 05/2015. Takéto určenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona, keď významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová špecifikácia termínu konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov.

32. Spotrebiteľská zmluva neobsahuje ani ďalšiu obligatórnu náležitosť stanovenú zákonom podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Žalobca resp. jeho právny predchodca ako dodávateľ mal zákonnú povinnosť uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere túto náležitosť a to pod sankciou považovania úveru za bezúročný a bez poplatkov. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku, príp. porovnať s inými ponukami na trhu (napr. uznesenie NS SR sp.zn. 2Cdo/245/2010). Termín splátky nebol uvedený v texte zmluvy, ale v texte zmluvných podmienok, písaných malým písmom v množstve ďalších podmienok.

33. Na tomto právnom závere nič nemení ani právny názor a závery, ktoré prijal Súdny dvor EÚ v rozhodnutí vo veci C-42/2015 zo dňa 09.11.2016.

34. V uvedenej právnej veci Súdny dvor EÚ vo svojej odpovedi na 1. otázku uviedol, že Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

35. Súdny dvor EÚ vo svojom rozhodnutí vyslovil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení Smernice. Zákon o spotrebiteľských úveroch v citovaných ustanoveniach, nad rámce Smernice zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitostiam spotrebiteľskej zmluvy o úvere, na splnenie ktorých je viazané posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru.

36. Požiadavka zákona o spotrebiteľských úveroch sa tak líši od požiadavky Smernice, keď ide nad rámec Smernice a jednoznačne vyžaduje vyjadrenie jednak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. K výkladu tohto ustanovenia existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozhodnutiami krajských súdov a Najvyššieho súdu SR. V zmysle tejto judikatúry je uvedené ustanovené potrebné vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok iných poplatkov, inak sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

37. Právna doktrína (závery teoretikov, vrátane odborných článkov) upriamuje pozornosť súdov pri právnej úprave platnej a účinnej v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy na nemožnosť priamej aplikácie rozhodnutia ESD v rozhodovacej činnosti súdov, ako aj na nemožnosť priamej aplikácie článkov Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES, pokiaľ ide o reguláciu konkrétnych práv a povinností sporových strán, ktorú sú fyzickými alebo právnickými osobami.

38. V tomto smere práve doktrína poukazuje na to, že smernice vydané Európskym parlamentom a Radou ako zdroj komunitárneho práva nie sú priamo aplikovateľné na vnútroštátnu reguláciu práv a povinností individuálnych subjektov (fyzických a právnických osôb) a účinok smernice možno dosiahnuť len prostredníctvom tzv. eurokonformného výkladu vnútroštátneho právneho poriadku, eventuálne aj v súčinnosti s výkladom, ktorý prinášajú rozhodnutia ESD.

39. V tejto súvislosti však treba konštatovať, že ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. (najmä ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) tohto zákona v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy) sú natoľko striktné, že ich nemožno preklenúť ani uvedeným eurokonformným výkladom uvedenej smernice a akceptovaním východísk, ktoré prináša rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie. Na tomto mieste treba totiž zdôrazniť striktnosť a jednoznačnosť tohto ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré vyžaduje jednoznačnú špecifikáciu rozčlenenia splátky na časť pripadajúcu na zaplatenie istiny, úrokov, prípadne poplatkov, vrátane prípadného poradia, ktorým sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Samotný žalobca nepopiera, že predmetná zmluva o úvere uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou tieto náležitosti nespĺňa, pretože táto zmluva obsahuje údaj o výške splátky, o počte mesačných splátok a termíne splatnosti každej splátky, vrátane konečnej splatnosti úveru, avšak neobsahuje špecifikáciu v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch (ZoSÚ) jednotlivých častí splátky (t.j. istina, úrok a poplatky). Ako bolo vyššie naznačené, uvedenú striktnosť citovaného zákona nemožno za daných okolností pri jednoznačnom znení tohto zákona slovenského právneho poriadku preklenúť ani tzv. eurokonformným výkladom tohto zákonného ustanovenia.

40. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 odsek 2 presne definuje, aké náležitosti, okrem všeobecných (§ 43 Občianskeho zákonníka), musí spotrebiteľská zmluva obsahovať. Okrem iného v § 9 odsek 2 písm. k) uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Z uvedeného je zrejmé, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy bolo aj suma, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová suma, počet a termíny splátok sa viažu ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda tak k istine, ako aj k úrokom a iným poplatkom. Je teda jednoznačné, že v každej zmluve musí byť uvedená tak výška istiny, ako aj úrokov a iných poplatkov, taktiež aj ich počet a termíny splátok. V danom prípade zmluva o úvere, ktorá je predmetom tohto konania uvedené náležitosti nespĺňa.

41. V súlade s § 220 ods. 2 C.s.p., súd zohľadňuje aj ustálenú rozhodovaciu prax súdov. Pokiaľ ide o rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej, súd poukazuje na to, že judikatúra vyšších súdov v otázke jeho aplikácie ja odlišná. Preto súd odkazuje na hore citované ustanovenie § 54 ods. 2 OZ a najmä na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí NS SR sp.zn. 4Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

42. Súd vzhľadom na uvedené pri výbere ustálenej rozhodovacej praxe súdov sa priklonil k tej, ktorá uprednostňuje výklad sledujúci záujem spotrebiteľa, teda výklad pre spotrebiteľa jednoznačne výhodnejší. Princíp ochrany práv spotrebiteľa patrí podľa ustálenej praxe medzi jeden z najdôležitejších princípov právneho poriadku. V tejto súvislosti sú poukazuje na názor vyslovený v rozhodnutí NS SR sp.zn. 6Cdo 1/2012, podľa ktorého „princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností) ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa“.

43. V súvislosti s výkladom rozsudku Súdneho dvora EÚ v právnej veci C-42/15 súd poukazuje na aplikačnú prax a rozhodnutia súdov napr. KS v Prešove sp.zn. 21Co/104/2016 zo dňa 30.03.2017, sp.zn. 1Co/2/2017 zo dňa 28.06.2017, sp.zn. 16Cp/7/2017 zo dňa 24.07.2017, sp.zn. 10Co/88/2017, sp.zn. 22Co/34/2017, KS v Trenčine sp.zn. 27Co/36/2017 zo dňa 28.02.2017, Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11kCo/164/2017 zo dňa 27.06.2017, Krajského súdu v Trnave sp.zn. 9Co/127/2017.

44. Pri skúmaní ďalších náležitostí zmluvy súd súčasne poukazuje na uvedenú výšku úrokovej sadzby pri poskytnutom úvere a to fixná vo výške 21,76 % p.a., ktorá mala byť stranami sporu dohodnutá v zmluve. Úroková sadzba pri poskytovaných úveroch by sa nemala výrazne odkláňať od priemeru úrokových sadzieb uplatňovaných bankami pri poskytovaní obdobných úverov. Podľa zverejnených štatistických údajov NBS priemerné úrokové miery zo spotrebiteľských úverov za prvý polrok 2013 predstavovali výšku 11,06% ročne pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných na obdobie do päť rokov. Dohodnutá úroková sadzba 21,76% p.a. oproti priemernej úrokovej sadzbe vo výške 11,06% p.a. prevyšuje o viac ako 100% tento priemer, čo rozhodne nemožno považovať za primerané, a tým aj zodpovedajúce dobrým mravom. Ani pri nebankových subjektoch možno vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100%. Súd má za to, že dohodnutá výška úrokovej sadzby je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 OZ a tým aj neplatným dojednaním s použitím § 39 OZ. Súd preto zväžil okolnosti pri poskytovaní úveru a dohodnutí výšky úrokovej sadzby v súvislosti s použitím inštitútu rozporu s dobrými mravmi. V súlade s dobrými mravmi je také konanie veriteľa, ktorý sa pri poskytnutí peňažných prostriedkov uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty za užívanie poskytnutých finančných prostriedkov, a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu a dohodu o úrokoch často práve z dôvodov nedostatku peňažných prostriedkov. Nezodpovedá preto dobrým mravom a všeobecne uznávaným vzťahom, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané úroky. Neprimeranou a preto aj odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú. Zmluva o úvere takto neobsahuje úrokovú sadzbu podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona.

45. Súd s poukazom na právne posúdenie veci považoval poskytnutý úver žalovanému za bezúročný a bez poplatkov. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 709,35 eur, z ktorého zaplatil sumu 687,85 eur a preto je povinný žalobcovi vrátiť z reálne poskytnutých peňažných prostriedkov sumu 21,50 eur (709,35 - 687,85). Súd preto uložil žalovanému povinnosť na zaplatenie sumy 21,50 eur.

46. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania z priznanej sumy od 14.06.2018, kedy uplatnil svoj nárok podaním žaloby na súd. Žalobca nepreukázal nárok na priznanie úroku z omeškania od 05.05.2015, ktoré uplatnil s odkazom na oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.04.2015. Žaloba nepredložil súdu žiaden dôkaz na preukázanie, že takéto vyhlásenie bolo dané na poštovú prepravu pre doručenie žalovanému. Podľa čl. 15 bod 15.2. zmluvných podmienok spoločnosť doručuje písomnosti na adresu oznámenú najneskôr pred dňom odovzdania písomnosti na poštovú prepravu. Žalobca v konaní preukázal len doručovanie predžalobnej upomienky zo dňa 27.02.2015, ktorá písomnosť bola vrátená ako zásielka neprevzatá v odbernej lehote.

47. Vzhľadom k tomu, že súd posúdil poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov a doby omeškania žalovaného, súd vo zvyšku žalobu zamietol.

48. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

49. Súd o trovách konania rozhodol v zmysle ustanovení § 255 ods. 1 C.s.p. podľa pomeru úspechu strán vo veci, keď žalobca bol v konaní úspešný vo výške 11,15% a žalovaný bol úspešný v zamietnutej časti vo výške 88,85%. Čistý úspech žalovaného predstavuje výšku 77,7 eur, ktorému vznikol nárok

na náhradu trov konania. Súd pri rozhodnutí aplikoval čl. 4 ods. 2 Základných princípov C.s.p., keď za danej situácie rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Súd vychádzal z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne trovy nevznikli, že v súlade s čl. 17 Základných princípov C.s.p. zakotvujúcim procesnú ekonómiu rozhodnúť priamo tak, že sa mu nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom podľa § 262 ods. 1, 2 C.s.p. o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu. Súd preto žalovanému ako úspešnej strane v konaní nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).